

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XI — Nr. 99

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 9 martie 1999

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
37.	1-9	— Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 1999.....	12-13
72.	9	— Decret pentru promulgarea Legii bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 1999.....	14-15
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 148 din 27 octombrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 din Codul penal.....	10-12	Decizia nr. 7 din 4 februarie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 din Codul muncii.....	14-15
Decizia nr. 180 din 17 decembrie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
		3. — Circulară privind punerea în circulație a monedei cu valoarea nominală de 500 lei.....	16
		4. — Circulară privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii, aferente lunii februarie 1999.....	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGEA

bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 1999

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Obiectul prezentei legi îl constituie veniturile și cheltuielile bugetului asigurărilor sociale de stat și ale bugetului Fondului pentru plata ajutorului de șomaj.

Art. 2. — (1) Pentru anul 1999 bugetul asigurărilor sociale de stat se stabilește, atât la venituri, cât și la cheltuieli, în sumă de 37.264,3 miliarde lei, conform anexei nr. 1.

(2) Detalierea pe articole de cheltuieli a bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 1999 este prezentată în anexa nr. 2.

(3) În cheltuielile bugetului asigurărilor sociale de stat este cuprinsă și suma de 3 miliarde lei, necesară pentru efectuarea unor reparații capitale la unitățile de odihnă și tratament balnear ale agricultorilor, aflate în administrarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

(4) Pentru cheltuielile de investiții de natura celor prevăzute la art. 22 alin. (2) din Legea nr. 72/1996 privind finanțele publice se prevede suma de 26.595,0 milioane lei, din care 17.091,0 milioane lei cu finanțare din credite externe aprobate cu această destinație.

(5) În anul 1999 din bugetul asigurărilor sociale de stat se plătesc dobânzile datorate trezoreriei statului pentru sumele utilizate din trezorerie, în vederea acoperirii deficitului bugetului asigurărilor sociale de stat din anul 1997 și a deficitelor temporare înregistrate de acest buget în anul 1998.

(6) Taxele poștale percepute de Compania Națională „Poșta Română” — S.A. în anul 1999 pentru prestațiile privind plata drepturilor de asigurări sociale de stat nu pot depăși 0,9% din valoarea mandatelor emise de Ministerul Muncii și Protecției Sociale cu această destinație.

Art. 3. — (1) Bugetul Fondului pentru plata ajutorului de șomaj pe anul 1999 se stabilește, la venituri, în sumă de 5.884,0 miliarde lei, iar la cheltuieli în sumă de 6.333,0 miliarde lei, cu un deficit de 449,0 miliarde lei, conform anexei nr. 3.

(2) Pentru centrele de pregătire și perfecționare profesională din cadrul fundațiilor româno-germane din Arad, Sibiu și Timișoara, stabilite prin protocolul româno-german, semnat la Bonn la 20 ianuarie 1992, în bugetul Fondului pentru plata ajutorului de șomaj, la cheltuieli este cuprinsă

și suma de 2,3 miliarde lei, reprezentând contribuția părții române la finanțarea fundațiilor româno-germane, potrivit Convenției privind promovarea formării profesionale în România, încheiată la București la 22 decembrie 1997, între Ministerul Muncii și Protecției Sociale din România și Ministerul Federal al Cooperării Economice și Dezvoltării din Republica Federală Germania.

(3) Pentru cheltuielile de investiții de natura celor prevăzute la art. 22 alin. (2) din Legea nr. 72/1996 se prevede suma de 63.787,9 milioane lei, din care 25.341,2 milioane lei cu finanțare din credite externe aprobate cu această destinație.

Art. 4. — (1) Încasarea contribuțiilor datorate bugetelor fondurilor ce compun asigurările sociale de stat se efectuează în conformitate cu prevederile din actele normative care reglementează aceste surse financiare, precum și potrivit dispozițiilor prezentei legi.

(2) În anul 1999 persoanele juridice care angajează personal, indiferent de forma de proprietate, vor depune în bancă, o dată cu documentația pentru plata salariilor și documentele pentru plata contribuțiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat și bugetului Fondului pentru plata ajutorului de șomaj, plățile efectuându-se simultan, sub control bancar.

(3) În cazul neachitării la termen, potrivit legii, a contribuțiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat și bugetului Fondului pentru plata ajutorului de șomaj, Ministerul Muncii și Protecției Sociale va proceda la aplicarea măsurilor de executare silită pentru încasarea sumelor convenite acestor bugete și a majorărilor de întârziere și va dispune încasarea sumelor respective prin aplicarea dispozițiilor legale.

(4) Cheltuielile ocazionate de măsurile de executare silită a creanțelor bugetare se suportă din bugetele menționate la alin. (3).

Art. 5. — (1) În vederea trimiterii la tratament balnear și odihnă a unor categorii de persoane, Ministerul Muncii și Protecției Sociale va contracta pentru anul 1999, în funcție de evoluția tarifelor, un număr de până la 405.000 de locuri la tratament și odihnă, astfel:

- a) 200.000 de locuri pentru pensionarii asigurărilor sociale de stat;
- b) 35.000 de locuri pentru pensionarii agricultori și pentru persoanele asigurate în baza Legii nr. 80/1992, republicată, cu modificările ulterioare;
- c) 25.000 de locuri care se acordă gratuit, conform reglementărilor în vigoare, pensionarilor I.O.V.R., veteranilor de război, persoanelor cu drepturi stabilite în baza Decretului-lege nr. 118/1990, republicat, cu modificările ulterioare, și salariaților care lucrează în mediu radioactiv;
- d) 145.000 de locuri pentru salariații din unitățile bugetare.

(2) Locurile vor fi asigurate în unitățile de tratament balnear din administrarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale și, în completare, prin contracte încheiate, potrivit legii, cu alte unități de profil.

(3) În limita locurilor prevăzute la alin. (1), biletele de odihnă și tratament pot fi atribuite și membrilor de familie (soț sau soție, după caz, și copii minori care urmează cursurile de zi al unei instituții de învățământ acreditate sau autorizate temporar, potrivit legii), dacă însoțesc titularii de drept.

(4) Contribuția ce urmează a fi plătită de beneficiarii biletelor de tratament și odihnă este egală cu:

a) 70% din pensia de bază cuvenită pe luna anterioară procurării biletelor, pentru pensionarii din sistemul asigurărilor sociale de stat sau pentru pensionarii agricultori;

b) 70% din venitul lunar asigurat, pentru asigurații agricultori;

c) 70% din pensiile cumulate, în cazul pensionarilor care cumulează pensia din sistemul asigurărilor sociale de stat cu pensia din agricultură;

d) 50% din valoarea biletului la data procurării lui, pentru salariații bugetari;

e) 50% din contribuția titularului, în cazul soțului (soției), copiilor sau însoțitorului invalidului de gradul I de invaliditate, în situația în care aceștia nu au venit propriu;

f) valoarea integrală a biletului, în cazul în care contribuția datorată de beneficiar este mai mare decât valoarea biletului sau în cazul în care soțul (soția) titularului nu face parte din categoriile de persoane îndreptățite la bilet.

(5) Pensia de bază utilizată pentru calculul contribuției plătite de beneficiarii biletelor de tratament și odihnă, potrivit prevederilor alin. (4), cuprinde și majorarea prevăzută la art. 52 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 145/1997 privind asigurările sociale de sănătate, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/1998.

(6) Diferența dintre valoarea biletului de tratament și odihnă și contribuția beneficiarilor de bilete, în limita numărului de locuri precizate la alin. (1), se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat, pentru beneficiarii menționați la lit. a)–e).

(7) Ministerul Muncii și Protecției Sociale poate stabili, împreună cu Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Serviciul Român de Informații, numărul de bilete ce poate fi eliberat pensionarilor militari, contribuția plătită de aceștia fiind stabilită în mod similar cu cea pentru pensionarii asigurărilor sociale de stat, iar diferența fiind suportată din bugetele respectivelor ordonatori de credite.

(8) În cursul unui an calendaristic se poate elibera un singur bilet de tratament balnear sau de odihnă aceluiași beneficiar, având prioritate persoanele cu pensii și, respectiv, salarii mai mici.

Art. 6. — (1) Tarifele pentru serviciile acordate beneficiarilor biletelor de tratament, de către unitățile de tratament balnear administrate de Ministerul Muncii și Protecției Sociale se aprobă prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale, până cel mult la nivelul tarifelor cu care celelalte unități de profil, cu condiții de confort similare, din aceeași stațiune balneoclimaterică sau dintr-o zonă apropiată, și-au adjudecat la licitație celelalte locuri.

(2) Costul procedurilor de tratament balnear pentru beneficiarii biletelor de tratament, emise de Ministerul Muncii și Protecției Sociale, se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat.

(3) Sumele corespunzătoare costului procedurilor de tratament balnear, suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat în anul 1998 și nedecontate până la sfârșitul anului 1998 din bugetul Fondului inițial de asigurări sociale de sănătate, rămân cheltuieli ale bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 1998.

Art. 7. — (1) În cadrul controlului parlamentar asupra activității Guvernului, acesta va prezenta Parlamentului, până la data de 30 septembrie 1999, o informare cu privire la realizarea prevederilor bugetului asigurărilor sociale de stat și la măsurile ce se impun în continuare pentru îmbunătățirea protecției sociale a veniturilor populației.

(2) Guvernul poate prezenta Parlamentului, până la data de 30 noiembrie 1999, propuneri de modificare, prin legi rectificative, a prevederilor prezentei legi, ca urmare a schimbărilor intervenite în evoluția indicatorilor macroeconomici, a măsurilor de protecție socială și a adoptării unor noi acte normative.

Art. 8. — Anexele nr. 1–4 fac parte integrantă din prezenta lege.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 16 februarie 1999, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION DIACONESCU

PREȘEDINTELE SENATULUI
PETRE ROMAN

București, 8 martie 1999.
Nr. 37.

ANEXA Nr. 1

**BUGETUL ASIGURĂRILOR SOCIALE DE STAT
pe anul 1999**

— mii lei —

Capi- tol	Sub- capi- tol	Titlu	Denumirea indicatorului	Propunere 1999		
				Bugetul asigurărilor sociale de stat	Intrări de credite externe	Total
			VENITURI	37.264.260.561		37.264.260.561
			I. VENITURI CURENTE	33.196.209.722		33.196.209.722
			A. VENITURI FISCALE	32.879.053.909		32.879.053.909
			A1. IMPOZITE DIRECTE	32.879.053.909		32.879.053.909
0904			CONTRIBUȚII PENTRU ASIGURĂRI SOCIALE	32.879.053.909		32.879.053.909
	01		Contribuții pentru asigurări sociale de stat	26.546.540.000		26.546.540.000
	04		Contribuții pentru pensia suplimentară	4.731.930.000		4.731.930.000
	05		Contribuția agricultorilor asigurați	30.502.206		30.502.206
	06		Contribuții agenți economici pentru asigurări sociale agricultori	1.570.081.703		1.570.081.703
			B. VENITURI NEFISCALE	317.155.813		317.155.813
2204			DIVERSE VENITURI	317.155.813		317.155.813
	13		Contribuții pentru bilete de tratament și odihnă	167.155.813		167.155.813
	30		Încasări din alte surse	150.000.000		150.000.000
			V. SUBVENȚII			
3704			SUBVENȚII PRIMITE DIN BUGETUL DE STAT	4.068.050.839		4.068.050.839
	04		Subvenții primite de bugetul asigurărilor sociale de stat	4.068.050.839		4.068.050.839
			CHELTUIELI – TOTAL	37.264.260.561	23.096.000	37.287.356.561
	01		A. CHELTUIELI CURENTE	37.252.399.261	6.004.960	37.258.404.221
	02		CHELTUIELI DE PERSONAL	24.510.024		24.510.024
	20		CHELTUIELI MATERIALE ȘI SERVICII	916.656.557	6.004.960	922.661.517
	38		TRANSFERURI	36.201.232.680		36.201.232.680
	49		DOBÂNZI	110.000.000		110.000.000
	70		B. CHELTUIELI DE CAPITAL	9.504.000	17.091.040	26.595.040
	78		C. OPERAȚIUNI FINANCIARE	2.357.300		2.357.300
	84		RAMBURSĂRI DE CREDITE, PLĂȚI DE DOBÂNZI ȘI COMISIOANE LA CRĂDITE	2.357.300		2.357.300
			<i>Partea a III-a – CHELTUIELI SOCIAL-CULTURALE</i>	36.765.397.680		36.765.397.680
6004			ASISTENȚĂ SOCIALĂ, ALOCAȚII, PENSII, AJUTOARE ȘI INDEMNIZAȚII	36.720.184.050		36.720.184.050
	01		A. CHELTUIELI CURENTE	36.720.184.050		36.720.184.050
	20		CHELTUIELI MATERIALE ȘI SERVICII	564.165.000		564.165.000
	38		TRANSFERURI	36.156.019.050		36.156.019.050
	40		Transferuri neconsolidabile Din total cheltuieli capitol:	36.156.019.050		36.156.019.050
	22		Pensii de asigurări sociale de stat	31.076.490.180		31.076.490.180
	45		Pensii de asigurări sociale agricultori	2.906.628.000		2.906.628.000
	23		Indemnizații pentru incapacitate temporară de muncă din cauză de boală sau accident	462.144.486		462.144.486
	24		Indemnizații pentru concedii de maternitate și îngrijirea copiilor	242.101.222		242.101.222
	26		Ajutoare acordate asiguraților pentru decese și proteze	37.978.372		37.978.372
	27		Ajutoare acordate pensionarilor pentru decese și proteze	147.380.000		147.380.000
	28		Tratament balnear și odihnă	564.165.000		564.165.000

— mii lei —

Capi- tol	Sub- capi- tol	Titlu	Denumirea indicatorului	Propunere 1999		
				Bugetul asigurărilor sociale de stat	Intrări de credite externe	Total
	29		Concediu plătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de până la 2 ani	1.250.296.790		1.250.296.790
	31		Compensații pentru pensiile refugiaților greci repatriați	33.000.000		33.000.000
6104			ALTE CHELTUIELI SOCIALE	45.213.630		45.213.630
	01		A. CHELTUIELI CURENTE	45.213.630		45.213.630
	38		TRANSFERURI	45.213.630		45.213.630
	39		Transferuri consolidabile	45.213.630		45.213.630
	10		Contribuția de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele aflate în concediu medical	45.213.630		45.213.630
			<i>Partea a VI-a — ALTE ACȚIUNI</i>	388.862.881	23.096.000	411.958.881
7204			ALTE ACȚIUNI	3.000.000		3.000.000
	01		A. CHELTUIELI CURENTE	3.000.000		3.000.000
	20		CHELTUIELI MATERIALE ȘI SERVICII	3.000.000		3.000.000
	28		Reparații capitale	3.000.000		3.000.000
	50		Alte cheltuieli	3.000.000		3.000.000
7304			CHELTUIELI DE ADMINISTRARE A FONDULUI	385.862.881	23.096.000	408.958.881
	01		A. CHELTUIELI CURENTE	374.001.581	6.004.960	380.006.541
	02		CHELTUIELI DE PERSONAL	24.510.024		24.510.024
	20		CHELTUIELI MATERIALE ȘI SERVICII	349.491.557	6.004.960	355.496.517
	70		B. CHELTUIELI DE CAPITAL	9.504.000	17.091.040	26.595.040
	78		C. OPERAȚIUNI FINANCIARE	2.357.300		2.357.300
	84		RAMBURSĂRI DE CREDITE, PLĂȚI DE DOBÂNZI ȘI COMISIOANE LA CREDITE	2.357.300		2.357.300
			Din total cheltuieli capitol:			
	03		Cheltuieli cu transmiterea și plata drepturilor	363.175.823		363.175.823
	50		Alte cheltuieli	22.687.058	23.096.000	45.783.058
			<i>Partea a IX-a — PLĂȚI DE DOBÂNZI ȘI ALTE CHELTUIELI</i>	110.000.000		110.000.000
8904			PLĂȚI DE DOBÂNZI	110.000.000		110.000.000
	01		A. CHELTUIELI CURENTE	110.000.000		110.000.000
	49		DOBÂNZI	110.000.000		110.000.000
	02		Dobânda datorată trezoreriei statului	110.000.000		110.000.000
			EXCEDENT/DEFICIT	0	-23.096.000	-23.096.000

ANEXA Nr. 2

**BUGETUL ASIGURĂRILOR SOCIALE DE STAT
pe anul 1999**

— detalierea pe articole de cheltuieli —

— mii lei —

Capi- tol	Titlu/ Articol	Denumirea indicatorului	Propunere 1999		
			Bugetul asigurărilor sociale de stat	Intrări de credite externe	Total
		CHELTUIELI — TOTAL	37.264.260.561	23.096.000	37.287.356.561
	01	A. CHELTUIELI CURENTE	37.252.399.261	6.004.960	37.258.404.221
	02	CHELTUIELI DE PERSONAL	24.510.024		24.510.024
	20	CHELTUIELI MATERIALE ȘI SERVICII	916.656.557	6.004.960	922.661.517
	38	TRANSFERURI	36.201.232.680		36.201.232.680
	49	DOBÂNZI	110.000.000		110.000.000
	70	B. CHELTUIELI DE CAPITAL	9.504.000	17.091.040	26.595.040
	78	C. OPERAȚIUNI FINANCIARE	2.357.300		2.357.300
	84	RAMBURSĂRI DE CREDITE, PLĂȚI DE DOBÂNZI ȘI COMISIOANE LA CREDITE	2.357.300		2.357.300

— mii lei —

Capi- tol	Titlu/ Articol	Denumirea indicatorului	Propunere 1999		
			Bugetul asigurărilor sociale de stat	Intrări de credite externe	Total
6004		ASISTENȚĂ SOCIALĂ, ALOCAȚII, PENSII, AJUTOARE ȘI INDEMNIZAȚII	36.720.184.050		36.720.184.050
	01	A. CHELTUIELI CURENTE	36.720.184.050		36.720.184.050
	20	CHELTUIELI MATERIALE ȘI SERVICII	564.165.000		564.165.000
	21	Drepturi cu caracter social	564.165.000		564.165.000
	38	TRANSFERURI	36.156.019.050		36.156.019.050
	40	Transferuri neconsolidabile	36.156.019.050		36.156.019.050
	4005	Pensii de asigurări sociale de stat	31.076.490.180		31.076.490.180
	4025	Pensii de asigurări sociale agricultori	2.906.628.000		2.906.628.000
	4009	Alte ajutoare, alocații și indemnizații	2.139.900.870		2.139.900.870
	4020	Alte transferuri	33.000.000		33.000.000
6104		ALTE CHELTUIELI SOCIALE	45.213.630		45.213.630
	01	A. CHELTUIELI CURENTE	45.213.630		45.213.630
	38	TRANSFERURI	45.213.630		45.213.630
	39	Transferuri consolidabile	45.213.630		45.213.630
	3917	Contribuția persoanelor aflate în concediu medical pentru asigurările sociale de sănătate	45.213.630		45.213.630
7204		ALTE ACȚIUNI	3.000.000		3.000.000
	01	A. CHELTUIELI CURENTE	3.000.000		3.000.000
	20	CHELTUIELI MATERIALE ȘI SERVICII	3.000.000		3.000.000
	28	Reparații capitale	3.000.000		3.000.000
7304		CHELTUIELI DE ADMINISTRARE A FONDULUI	385.862.881	23.096.000	408.958.881
	01	A. CHELTUIELI CURENTE	374.001.581	6.004.960	380.006.541
	02	CHELTUIELI DE PERSONAL	24.510.024		24.510.024
	10	Cheltuieli cu salariile	15.412.130		15.412.130
	11	Contribuții pentru asigurări sociale de stat	4.623.639		4.623.639
	12	Cheltuieli pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de șomaj	770.606		770.606
	14	Contribuții pentru constituirea Fondului de asigurări sociale de sănătate	1.078.849		1.078.849
	13	Deplasări, detașări, transferări	2.624.800		2.624.800
	20	CHELTUIELI MATERIALE ȘI SERVICII	349.491.557	6.004.960	355.496.517
	24	Cheltuieli pentru întreținere și gospodărie	1.125.000		1.125.000
	27	Reparații curente	524.700		524.700
	3004	Transmiterea drepturilor	340.750.357		340.750.357
	3007	Alte cheltuieli autorizate prin dispoziții legale	7.091.500	6.004.960	13.096.460
	70	B. CHELTUIELI DE CAPITAL	9.504.000	17.091.040	26.595.040
	72	Investiții ale instituțiilor publice	9.504.000	17.091.040	26.595.040
	78	C. OPERAȚIUNI FINANCIARE	2.357.300		2.357.300
	84	RAMBURSĂRI DE CREDITE, PLĂȚI DE DOBÂNZI ȘI COMISIOANE	2.357.300		2.357.300
	85	Rambursări de credite externe și plăți de dobânzi și comisioane la creditele externe contractate de ordonatorii de credite	2.357.300		2.357.300
	8502	Plăți de dobânzi și comisioane	2.357.300		2.357.300
8904		PLĂȚI DE DOBÂNZI	110.000.000		110.000.000
	01	A. CHELTUIELI CURENTE	110.000.000		110.000.000
	51	Plăți de dobânzi	110.000.000		110.000.000
	5102	Dobânda datorată trezoreriei statului	110.000.000		110.000.000

BUGETUL
Fondului pentru plata ajutorului de șomaj pe anul 1999

— mii lei —

Capi- tol	Sub- capi- tol	Titlu/ Articol	Denumirea indicatorului	Program 1999		Total
				Bugetul Fondului pentru plata ajutorului de șomaj	Intrări de credite externe	
A		B	1	2	3=1+2	
			VENITURI — TOTAL	5.884.028.772		5.884.028.772
			VENITURI CURENTE	5.844.028.772		5.844.028.772
			A. VENITURI FISCALE	5.112.660.000		5.112.660.000
1006			A1. IMPOZITE DIRECTE	5.112.660.000		5.112.660.000
			CONTRIBUȚII LA FONDUL PENTRU PLATA AJUTORULUI DE ȘOMAJ	5.112.660.000		5.112.660.000
	01		Contribuții de la persoane juridice și fizice care utilizează munca salariată	4.405.590.000		4.405.590.000
	02		Contribuții pentru ajutorul de șomaj de la salariați	707.070.000		707.070.000
			B. VENITURI NEFISCALE	731.368.772		731.368.772
2206			DIVERSE VENITURI	731.368.772		731.368.772
	30		Încasări din alte surse	731.368.772		731.368.772
4206			ÎNCASĂRI DIN RAMBURSAREA ÎMPRUMUTURILOR ACORDATE	40.000.000		40.000.000
	06		Încasări din rambursarea împrumuturilor acordate pentru înființarea și dezvoltarea de întreprinderi mici și mijlocii	40.000.000		40.000.000
			CHELTUIELI — TOTAL	6.333.020.076	57.740.000	6.390.760.076
	01		CHELTUIELI CURENTE	6.132.627.369	32.398.797	6.165.026.166
	02		CHELTUIELI DE PERSONAL	87.420.949		87.420.949
	20		CHELTUIELI MATERIALE ȘI SERVICII	192.442.651	32.398.797	224.841.448
	38		TRANSFERURI	5.852.763.769		5.852.763.769
	70		CHELTUIELI DE CAPITAL	38.446.707	25.341.203	63.787.910
	79		ÎMPRUMUTURI ACORDATE	150.000.000		150.000.000
	84		RAMBURSĂRI DE CREDITE, PLĂȚI DE DOBÂNZI ȘI COMISIOANE LA CRÉDITE	11.946.000		11.946.000
			<i>Partea a III-a — CHELTUIELI SOCIAL-CULTURALE</i>	5.886.467.120		5.886.467.120
5706			ÎNVĂȚĂMÂNT	36.048.990		36.048.990
	01		CHELTUIELI CURENTE	33.537.140		33.537.140
	02		CHELTUIELI DE PERSONAL	12.917.122		12.917.122
	10		Cheltuieli cu salariile	9.754.135		9.754.135
	11		Contribuții pentru asigurări sociale de stat	1.576.241		1.576.241
	12		Cheltuieli pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de șomaj	262.707		262.707
	14		Contribuții pentru constituirea Fondului de asigurări sociale de sănătate	367.789		367.789
	13		Deplasări, detașări, transferări	956.250		956.250
	20		CHELTUIELI MATERIALE ȘI SERVICII	18.274.379		18.274.379
	21		Drepturi cu caracter social	1.272.713		1.272.713
	24		Cheltuieli pentru întreținere și gospodărie	5.525.615		5.525.615
	25		Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	8.902.468		8.902.468
	26		Obiecte de inventar de mică valoare sau scurtă durată și echipament	581.675		581.675
	27		Reparații curente	853.592		853.592
	28		Reparații capitale	65.588		65.588
	29		Cărți și publicații	379.504		379.504
	30		Alte cheltuieli	693.225		693.225
	38		TRANSFERURI	2.345.639		2.345.639
	40		Transferuri neconsolidabile	2.345.639		2.345.639

— mii lei —						
Capi- tol	Sub- capi- tol	Titlu/ Articol	Denumirea indicatorului	Program 1999		
				Bugetul Fondului pentru plata ajutorului de somaj	Intrări de credite externe	Total
A		B	1	2	3=1+2	
		70	CHELTUIELI DE CAPITAL	2.511.851		2.511.851
		72	Investiții ale instituțiilor publice	2.511.851		2.511.851
			Din total cheltuieli capitol:			
	20		Centre de calificare și recalificare	17.147.813		17.147.813
	50		Alte instituții și acțiuni de învățământ	18.901.177		18.901.177
6006			ASISTENȚĂ SOCIALĂ, ALOCAȚII, PENSII, AJUTOARE ȘI INDEMNIZAȚII	5.850.418.130		5.850.418.130
		01	CHELTUIELI CURENTE	5.850.418.130		5.850.418.130
		38	TRANSFERURI	5.850.418.130		5.850.418.130
		40	Transferuri neconsolidabile	5.850.418.130		5.850.418.130
			Din total cheltuieli capitol:			
	33		Ajutor de somaj	2.094.858.581		2.094.858.581
	34		Alocații de sprijin	765.478.049		765.478.049
	35		Ajutor de integrare profesională	294.294.000		294.294.000
	36		Indemnizații pentru personalul agenților economici a căror activitate este întreruptă temporar	425.250.000		425.250.000
	39		Plata absolvenților instituțiilor de învățământ	282.975.000		282.975.000
	40		Plăți compensatorii	1.987.562.500		1.987.562.500
			<i>Partea a VI-a — ALTE ACȚIUNI</i>	296.552.956	57.740.000	354.292.956
7206			ALTE ACȚIUNI	31.781.000	18.710.023	50.491.023
	01		CHELTUIELI CURENTE	31.781.000	18.710.023	50.491.023
	20		CHELTUIELI MATERIALE ȘI SERVICII	31.781.000	18.710.023	50.491.023
	30		Alte cheltuieli	31.781.000	18.710.023	50.491.023
	18		Măsuri active pentru combaterea șomajului	31.781.000	18.710.023	50.491.023
7306			CHELTUIELI DE ADMINISTRARE A FONDULUI	264.771.956	39.029.978	303.801.934
		01	CHELTUIELI CURENTE	216.891.099	13.688.775	230.579.874
		02	CHELTUIELI DE PERSONAL	74.503.827		74.503.827
		10	Cheltuieli cu salariile	50.176.992		50.176.992
		11	Contribuții pentru asigurări sociale de stat	15.053.097		15.053.097
		12	Cheltuieli pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de somaj	2.508.849		2.508.849
		14	Contribuții pentru constituirea Fondului de asigurări sociale de sănătate	3.512.389		3.512.389
		13	Deplasări, detașări, transferări	3.252.500		3.252.500
		20	CHELTUIELI MATERIALE ȘI SERVICII	142.387.272	13.688.775	156.076.047
		24	Cheltuieli pentru întreținere și gospodărie	9.000.000		9.000.000
		25	Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	2.674.176	7.153.320	9.827.496
		26	Obiecte de inventar de mică valoare sau scurtă durată și echipament	2.581.392		2.581.392
		27	Reparații curente	5.217.656		5.217.656
		28	Reparații capitale	6.525.000		6.525.000
		30	Alte cheltuieli	116.389.049	6.535.454	122.924.503
		70	CHELTUIELI DE CAPITAL	35.934.857	25.341.203	61.276.060
		72	Investiții ale instituțiilor publice	35.934.857	25.341.203	61.276.060
		84	RAMBURSĂRI DE CREDITE, PLĂȚI DE DOBÂNZI ȘI COMISIOANE LA CRÉDITE	11.946.000		11.946.000
		85	Rambursări de credite externe și plăți de dobânzi și comisioane la creditele externe contractate de ordonatorii de credite	11.946.000		11.946.000
			Din total cheltuieli capitol:			
	03		Cheltuieli cu transmiterea și plata drepturilor	115.808.959		115.808.959
	50		Alte cheltuieli	148.962.997	39.029.978	187.992.975

— mii lei —

Capi- tol	Sub- capi- tol	Titlu/ Articol	Denumirea indicatorului	Program 1999		Total
				Bugetul Fondului pentru plata ajutorului de șomaj	Intrări de credite externe	
A			B	1	2	3=1+2
			<i>Partea a VIII-a — ÎMPRUMUTURI ACORDATE</i>	150.000.000		150.000.000
8606			ÎMPRUMUTURI	150.000.000		150.000.000
	04	79	ÎMPRUMUTURI ACORDATE	150.000.000		150.000.000
			Împrumuturi acordate pentru înființarea și dezvoltarea de întreprinderi mici și mijlocii	150.000.000		150.000.000
			<i>Partea a XII-a — EXCEDENT/DEFICIT</i>	-448.991.304	-57.740.000	-506.731.304
9906			DEFICIT	-448.991.304	-57.740.000	-506.731.304

NOTĂ :

În totalul cheltuielilor este cuprins și bugetul de cheltuieli al Agenției Naționale pentru Ocupare și Formare Profesională, astfel:

CHELTUIELI TOTALE A.N.O.F.P.,	269.973.769
din care:	
CHELTUIELI CURENTE	231.527.062
CHELTUIELI DE PERSONAL	82.920.949
CHELTUIELI MATERIALE ȘI SERVICII	148.606.113
CHELTUIELI DE CAPITAL	38.446.707

*ANEXA Nr. 4***LISTA****cuprinzând veniturile bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 1999**

Denumirea veniturilor

Actele normative care reglementează veniturile

I. Pentru bugetul asigurărilor sociale de stat**I. VENITURI CURENTE****A. VENITURI FISCALE****A1. IMPOZITE DIRECTE**

Contribuții pentru asigurări sociale:

- contribuții pentru asigurări sociale de stat Decretul nr. 389/1972 cu privire la contribuția de asigurări sociale de stat, cu modificările ulterioare; Legea nr. 49/1992 pentru modificarea și completarea unor reglementări din legislația de asigurări sociale; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2/1999 privind modificarea și completarea Decretului nr. 389/1972 cu privire la contribuția de asigurări sociale de stat, modificat și completat prin Legea nr. 49/1992 pentru modificarea și completarea unor reglementări din legislația de asigurări sociale.
- contribuții pentru pensia suplimentară Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială, cu modificările ulterioare; Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/1998 privind unificarea fondurilor componente ale bugetului asigurărilor sociale de stat, precum și a celor pentru plata pensiilor cuvenite asiguraților din unitățile cu atribuții în domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale.
- contribuția agricultorilor asigurați Legea nr. 80/1992 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor, republicată, cu modificările ulterioare.
- contribuții agenți economici pentru asigurări sociale agricultori Legea nr. 80/1992 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor, republicată, cu modificările ulterioare.

Denumirea veniturilor

Actele normative care reglementează veniturile

SUBVENȚII

Subvenții primite din bugetul de stat

Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială, cu modificările ulterioare; Legea nr. 80/1992 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor, republicată, cu modificările ulterioare.

II. Pentru bugetul Fondului pentru plata ajutorului de șomaj

I. VENITURI CURENTE

A. VENITURI FISCALE

A1. IMPOZITE DIRECTE

Contribuții la Fondul pentru plata ajutorului de șomaj:

- contribuții de la persoane juridice și fizice care utilizează munca salariată
- contribuții pentru ajutorul de șomaj de la salariați

Legea nr. 1/1991 privind protecția socială a șomerilor și reintegrarea lor profesională, republicată, cu modificările ulterioare.

Legea nr. 1/1991 privind protecția socială a șomerilor și reintegrarea lor profesională, republicată, cu modificările ulterioare.

ÎNCASĂRI DIN RAMBURSAREA
ÎMPRUMUTURILOR ACORDATE

Încasări din rambursarea împrumuturilor acordate pentru înființarea și dezvoltarea de întreprinderi mici și mijlocii

Legea nr. 1/1991 privind protecția socială a șomerilor și reintegrarea lor profesională, republicată, cu modificările ulterioare.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii bugetului
asigurărilor sociale de stat pe anul 1999

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 1999 și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

EMIL CONSTANTINESCU

București, 6 martie 1999.
Nr. 72.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 148 din 27 octombrie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 din Codul penal

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Ioan Griga — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 din Codul penal, ridicată de Harea Paul Vladimir în Dosarul nr. 1.853/P/1998 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

Dezbaterea a avut loc în ședința publică din data de 22 octombrie 1998, în prezența reprezentantului părții și a Ministerului Public, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 27 octombrie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 mai 1998, Tribunalul Timiș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 din Codul penal, ridicată de Harea Paul Vladimir în Dosarul nr. 1.853/P/1998 al acestei instanțe.

Autorul excepției susține că dispozițiile art. 146 din Codul penal sunt neconstituționale în ceea ce privește limita valorică pentru definirea agravantei decurgând din consecințele deosebit de grave ale infracțiunii. În argumentarea excepției, acesta arată că, în condițiile unei inflații galopante, o asemenea limită valorică împiedică realizarea unui proces echitabil, contravenind astfel prevederilor art. 20 din Constituție, ale art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului și ale art. 14 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice.

Cu ocazia dezbaterilor în fond, reprezentantul autorului excepției a mai adus în susținerea excepției și următoarele argumente:

— noțiunea *proces echitabil*, prevăzută la art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se referă nu numai la cadrul procesual, ci și la cel sancționator, pentru a se asigura un tratament echitabil și egal în fața justiției, în concordanță cu prevederile art. 16 din Constituție;

— potrivit art. 140 din Codul penal, dispozițiile cuprinse în titlul VIII al acestui cod constituie dispoziții interpretative; doctrina juridică penală recunoaște în mod unanim caracterul retroactiv al legii de interpretare, care face corp comun cu legea interpretată; legea interpretativă nu contravine prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, cu excepția cazului în care conține o adăugare la lege, care, prin efectul ei

retroactiv, ar afecta raporturile juridice soluționate cu autoritate de lucru judecat.

Exprimându-și opinia cu privire la excepția ridicată, instanța apreciază „că limita de 50 milioane stabilită prin Legea nr. 140/1996, pentru definirea agravantei — consecințe deosebit de grave datorită procesului inflaționist — nu mai asigură un tratament echitabil din punct de vedere sancționator și contravine dispozițiilor art. 20 din Constituție, pactelor și tratatelor privind drepturile fundamentale ale omului“.

În vederea soluționării excepției de neconstituționalitate, Curtea a solicitat, în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât stabilirea unei limite valorice ca agravantă în cazul unor infracțiuni este o chestiune ce ține de legislativ, atribuțiile Curții Constituționale fiind expres și limitativ prevăzute la art. 144 din Constituție și de Legea nr. 47/1992. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerea reprezentantului părții, concluziile procurorului, dispoziția legală atacată, raportată la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate, fiind legal sesizată.

Art. 146 din Codul penal prevede: „Prin *consecințe deosebit de grave* se înțelege o pagubă materială mai mare de 50.000.000 lei sau o perturbare deosebit de gravă a activității, cauzată unei autorități publice sau oricăreia dintre unitățile la care se referă art. 145 ori altei persoane juridice sau fizice.“

Prin excepția ridicată se invocă neconstituționalitatea articolului sus-citat, considerându-se că o asemenea limită valorică împiedică realizarea unui proces echitabil, ceea ce atrage încălcarea prevederilor art. 20 din Constituție.

Potrivit art. 20 din Constituție, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte; dacă există neconcordanțe între pactele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale. În cazul în speță autorul excepției face referire la prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale și ale art. 14 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice.

Art. 6 din convenție prevede:

„1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială,

instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției. 2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită. 3. Orice acuzat are, în special, dreptul: a) să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa; b) să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; c) să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer; d) să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării; e) să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere.“

Art. 14 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice prevede:

„1. Toți oamenii sunt egali în fața tribunalelor și curților de justiție. Orice persoană are dreptul ca litigiul în care se află să fie examinat în mod echitabil și public de către un tribunal competent, independent și imparțial, stabilit prin lege, care să decidă fie asupra temeiniciei oricărei învinuirii penale îndreptate împotriva ei, fie asupra contestațiilor privind drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Ședința de judecată poate fi declarată secretă în totalitate sau pentru o parte a desfășurării ei, fie în interesul bunelor moravuri, al ordinii publice sau al securității naționale într-o societate democratică, fie, dacă interesele vieții particulare a părților în cauză o cer, fie în măsura în care tribunalul ar socoti acest lucru ca absolut necesar, când datorită circumstanțelor speciale ale cauzei publicitatea ar dăuna intereselor justiției; cu toate acestea, pronunțarea oricărei hotărâri în materie penală sau civilă va fi publică, afară de cazurile când interesul minorilor cere să se procedeze altfel sau când procesul se referă la diferende matrimoniale ori la tutela copiilor.

2. Orice persoană acuzată de comiterea unei infracțiuni penale este prezumată a fi nevinovată cât timp culpabilitatea sa nu a fost stabilită în mod legal.

3. Orice persoană acuzată de comiterea unei infracțiuni penale are dreptul, în condiții de deplină egalitate, la cel puțin următoarele garanții:

a) să fie informată în cel mai scurt termen, într-o limbă pe care o înțelege, și în mod detaliat, despre natura și motivele acuzației ce i se aduc;

b) să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale și să comunice cu apărătorul pe care și-l alege;

c) să fie judecată fără o întârziere excesivă;

d) să fie prezentă la proces și să se apere ea însăși sau să aibă asistența unui apărător ales de ea; dacă nu are apărător, să fie informată despre dreptul de a-l avea și, ori de câte ori interesul justiției o cere, să i se atribuie un apărător din oficiu, fără plată, dacă ea nu are mijloace pentru a-l remunera;

e) să interogheze sau să facă a fi interogați martorii acuzării și să obțină înfățișarea și interogarea martorilor apărării, în aceleași condiții cu cele ale martorilor acuzării;

f) să beneficieze de asistența gratuită a unui interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la ședința de judecată;

g) să nu fie silită să mărturisească împotriva sa însăși sau să se recunoască vinovată.

4. Procedura aplicabilă tinerilor care nu sunt încă majori potrivit legii penale va ține seama de vârsta lor și de interesul reeducării lor.

5. Orice persoană declarată vinovată de o infracțiune are dreptul de a obține examinarea de către o jurisdicție superioară, în conformitate cu legea, a declarării vinovăției și a condamnării sale.

6. Când o condamnare penală definitivă este ulterior anulată sau se acordă grațierea deoarece un fapt nou sau nou-descoperit dovedește că s-a produs o eroare judiciară, persoana care a suferit o pedeapsă în urma acestei condamnări va primi o indemnizație în conformitate cu legea, afară de cazul când s-a dovedit că nedescoperirea în timp util a faptului necunoscut ei îi este imputabilă, în întregime sau în parte.

7. Nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit din pricina unei infracțiuni pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă în conformitate cu legea și cu procedura penală a fiecărei țări.“

Examinând susținerea autorului excepției, Curtea Constituțională constată că, într-adevăr, în condițiile unei rate ridicate a inflației, limita de 50.000.000 lei prevăzută la art. 146, care definește agravanta „consecințe deosebit de grave“, nu mai reprezintă o valoare fixă față de care se impune regim sancționator mai sever. Dar aceasta nu înseamnă că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 20 din Constituție. Curtea Constituțională, potrivit competenței sale înscrise în art. 144 din Constituție și în Legea nr. 47/1992, verifică, în cadrul controlului de constituționalitate a legilor, conformitatea acestora cu dispozițiile constituționale, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului.

Așa fiind, deoarece Curtea Constituțională nu se poate substitui Parlamentului pentru modificarea limitei valorice prevăzute la art. 146 din Codul penal, angajamentele prezentate cu ocazia ridicării excepției nu pot fi acceptate.

Cu privire la celelalte argumente, susținute cu ocazia dezbaterilor în motivarea excepției, Curtea constată următoarele:

Este neîntemeiată susținerea potrivit căreia dispozițiile art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale ar impune aplicarea cerinței „procesului echitabil“ nu numai la procedura desfășurării unui proces, ci și la cadrul juridic sancționator al faptelor, adică la materii din câmpul dreptului substanțial.

Este adevărat că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat frecvent și constant că „Într-o societate democratică, în sensul convenției, dreptul la o bună administrare a justiției ocupă un loc atât de important, încât o interpretare restrictivă a art. 6 paragraful 1 nu ar corespunde scopului și obiectului acestei dispoziții“ (cazul *Delcourt* contra Belgiei — 1970). Pe de altă parte însă nici din cuprinsul art. 6 și nici din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului nu se poate desprinde concluzia că aplicarea extensivă a art. 6 ar trebui să excedă necesității asigurării garanțiilor procesuale, spre a se intra în materie din câmpul dreptului substanțial (astfel cum este, în prezenta speță, materia sancțiunilor aplicabile pentru săvârșirea unei infracțiuni). Această idee a mai fost exprimată,

de altfel, în jurisprudența Curții Constituționale, în Decizia nr. 157 din 10 noiembrie 1998 și în Decizia nr. 161 din 10 noiembrie 1998, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 11 ianuarie 1999. Prin aceste decizii, acceptându-se că noțiunea de „acuzatie în materie penală” include, neîndoielnic, și domeniul contravențional, s-a arătat că totuși scopul interpretării date de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului „a fost acela de a asigura aceleași garanții procesuale celor învinuiți de săvârșirea unei infracțiuni (cazul *Lönroth* contra Suediei — 1982; cazul *Öztürk* contra Germaniei — 1984, cazul *Lutz* contra Germaniei — 1987)“.

În sfârșit, cu privire la susținerea potrivit căreia dispozițiile cuprinse în titlul VIII din Codul penal sunt dispoziții

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 58 alin. (1) și al art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 3 alin. (3), al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 146 din Codul penal, ridicată de Harea Paul Vladimir în Dosarul nr. 1.853/P/1998 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 octombrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 180 din 17 decembrie 1998

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special
și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere” la Banca Agricolă — S.A.,
cu modificările ulterioare**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997, ridicată de Societatea Comercială „Agrocom” — S.A. Bistrița în Dosarul nr. 3.354/1997 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 15 decembrie 1998, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 17 decembrie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția civilă, prin Încheierea din 29 mai 1998, pronunțată în Dosarul nr. 3.354/1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului contabil special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere” la Banca Agricolă — S.A., modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/1997, excepție ridicată de către Societatea Comercială „Agrocom” — S.A. Bistrița.

În motivarea excepției s-a susținut că prevederile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 contravin dispozițiilor art. 21, 24, 41 și 135 din Constituția României, în sensul că îngreșesc accesul liber la justiție al anumitor persoane fizice sau juridice și, în același timp, creează un regim preferențial de ocrotire a proprietății unităților bancare, dând posibilitate băncii să obțină un titlu executoriu fără judecată, prin propria acțiune și fără ca debitorii să poată beneficia de această prevedere.

Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Prevederile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 nu contravin dispozițiilor art. 21 și 24 din Constituție, care garantează liberul acces la justiție și dreptul la apărare, deoarece împotriva titlurilor executorii debitorii au deschisă calea contestației la executare. De asemenea, art. 5 din ordonanță nu contravine nici dispozițiilor art. 41 și 135 din Constituție, în sensul că ar crea un regim juridic preferențial de ocrotire a proprietății unităților bancare, deoarece textul a cărui neconstituționalitate se invocă se referă numai la situații speciale, anume avute în vedere la adoptarea ordonanței și a căror rezolvare impune luarea unor măsuri urgente. Se arată că prin art. 56 din Legea bancară nr. 58/1998 s-a conferit caracterul de titlu executoriu tuturor contractelor de credit bancar, precum și garanțiilor reale și personale constituite în scopul garantării creditului bancar.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul său de vedere Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 este neîntemeiată, deoarece textul care se pretinde că este neconstituțional nu contravine prevederilor art. 21 și 24 din Constituție, debitorul care nu recunoaște sumele cuprinse în titlul executoriu având deschisă calea contestației la executare. Textul menționat nu contravine nici prevederilor art. 41 și 135 din Constituție, prin care este garantată proprietatea, indiferent de formele sale, publică sau privată. Acesta nu creează un regim juridic preferențial de ocrotire a proprietății unităților bancare, măsura luată prin ordonanță fiind reclamată de o situație excepțională. Art. 114 alin. (4) din Constituție condiționează delegarea legislativă dată Guvernului prin adoptarea unei ordonanțe de urgență de existența „cazurilor speciale”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise ale părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 pentru întocmirea bilanțului special și regularizarea unor credite și dobânzi clasificate în categoria „pierdere” la Banca Agricolă — S.A., cu modificările ulterioare, ridicată de Societatea Comercială „Agrocom” — S.A. Bistrița în Dosarul nr. 3.354/1997 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 decembrie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate, în conformitate cu dispozițiile art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată.

Excepția de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/1997.

Textul art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 prevede: „Contractele de credit încheiate între Banca Agricolă — S.A. și împrumutații săi pentru creditele și dobânzile ce intră sub incidența prevederilor prezentei ordonanțe de urgență constituie titluri executorii”.

Dispozițiile art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/1997 nu încalcă principiul liberului acces la justiție, prevăzut la art. 21 din Constituție, și nici prevederile art. 24 din Constituție, deoarece debitorul care nu recunoaște sumele cuprinse în titlul executoriu are deschisă calea contestației la executare, conform normelor de drept comun, iar instanța de judecată poate suspenda obligația de plată până la soluționarea contestației la executare. Art. 5 din ordonanță nu contravine nici dispozițiilor art. 41 și 135 din Constituție, prin care este garantată proprietatea publică și privată, deoarece nu se creează un regim preferențial de ocrotire a proprietății băncilor, ci se instituie o garanție pentru protecția creditului acordat de bănci, în sensul art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție, cu care debitorul se prezumă că a fost de acord din momentul în care a semnat contractul de credit bancar. Așa cum s-a reținut și prin deciziile nr. 249 din 17 iunie 1997 și nr. 250 din 17 iunie 1997 ale Curții Constituționale, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 332 din 27 noiembrie 1997, activitatea bancară este, incontestabil, o activitate de interes public, chiar dacă se desfășoară de persoane juridice de drept privat, iar această activitate trebuie să se caracterizeze prin moralitate și bună-credință, pentru a nu expune acționarii și depunătorii la riscul de a-și vedea irosite investițiile sau economiile. Or, în cazul în care creditul acordat unor persoane de către bănci nu ar fi garantat prin dispoziția legii, în sensul că actul juridic (contractul) prin care s-a convenit împrumutul constituie titlu executoriu, debitorii de rea-credință ar refuza restituirea la scadență a sumelor împrumutate, ceea ce ar obliga banca, în calitatea sa de creditor, să recurgă la acțiuni de chemare în judecată și ar întârzia recuperarea creanțelor. Acest fapt ar afecta, în mod evident, interesul public de garantare a creditului și i-ar expune pe ceilalți depunători și acționari la riscul de a-și vedea irosite economiile și investițiile.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 7

din 4 februarie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 din Codul muncii

Lucian Mihai — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Kozsokár Gábor — judecător
 Ioan Muraru — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 din Codul muncii și ale art. 23 din Contractul colectiv de muncă încheiat între Societatea Comercială „C.N.F.R. Navrom” — S.A. din Galați și Sindicatul Liber „Garena”, excepție ridicată de Răileanu Anton și Bacău Mihai în Dosarul nr. 11.141/1998 al Judecătoriei Galați.

La apelul nominal se constată lipsa părților: contestatorii, Răileanu Anton și Bacău Mihai, precum și intimata, Societatea Comercială „C.N.F.R. Navrom” — S.A. din Galați, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul pe fond reprezentantului Ministerului Public, care solicită, pe de o parte, respingerea excepției de neconstituționalitate a art. 131 din Codul muncii, iar pe de altă parte, respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a art. 23 din Contractul colectiv de muncă încheiat între Societatea Comercială „C.N.F.R. Navrom” — S.A. din Galați și Sindicatul Liber „Garena”.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 septembrie 1998, pronunțată în Dosarul nr. 11.141/1998, Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 din Codul muncii, ridicată de contestatorii Răileanu Anton și Bacău Mihai într-o cauză care are ca obiect contestația formulată împotriva înștiințării făcute de Societatea Comercială „C.N.F.R. Navrom” — S.A. din Galați privind acordarea unui preaviz de 30 de zile la desfacerea contractului de muncă în temeiul art. 130 alin. (1) lit. a) din Codul muncii.

În motivarea excepției contestatorii nu indică prevederile constituționale încălcate, ci doar susțin că art. 131 din Codul muncii, care reglementează acordarea preavizului în cazul desfacerii contractului de muncă pentru motivele prevăzute la art. 130 alin. (1) lit. a)—f) din același cod, este neconstituțional, deoarece nu prevede o cale de atac împotriva măsurii de acordare a preavizului, nu arată termenul înăuntrul căruia poate fi exercitată calea de atac și nici organul jurisdicțional la care poate fi formulată o astfel de cerere.

Pentru aceleași motive contestatorii au susținut și neconstituționalitatea dispozițiilor art. 23 din Contractul colectiv de muncă încheiat între Societatea Comercială „C.N.F.R. Navrom” — S.A. din Galați și Sindicatul Liber „Garena”.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată a apreciat că excepția de neconstituționalitate a art. 23 din contractul colectiv de muncă este inadmisibilă, întrucât nu sunt întrunite condițiile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „contractul colectiv de muncă nefiind inclus în categoria legi sau ordonanțe în vigoare”. În temeiul art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, instanța a respins ca inadmisibilă această excepție.

În ceea ce privește neconstituționalitatea dispozițiilor art. 131 din Codul muncii, instanța de judecată consideră că, deși autorii excepției nu au menționat explicit, au vizat totuși raportarea acestor dispoziții la prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare și, îndeosebi, ale art. 38 privind munca și protecția socială a muncii.

Textul de lege atacat nu contravine, în opinia instanței, acestor norme constituționale, deoarece înștiințarea privind acordarea preavizului nu echivalează cu măsura desfacerii contractului de muncă, rămânând la aprecierea angajatorului dacă, la scurgerea perioadei de preaviz, dispune sau nu această măsură, care va putea fi atacată în temeiul art. 172 din Codul muncii.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere comunicat de președintele Camerei Deputaților se apreciază că excepția este neîntemeiată și că dispozițiile legale atacate nu îngăduiesc accesul liber la justiție prevăzut la art. 21 din Constituție, iar „reglementări de natura celor reclamate de contestatori, atât cu privire la calea de atac, la termenul înăuntrul căruia se promovează aceasta, precum și la instanța competentă să soluționeze asemenea contestații” sunt cuprinse în art. 172 și următoarele din Codul muncii, astfel cum a fost modificat.

În punctul său de vedere Guvernul consideră excepția nefondată, deoarece „înstituirea unei proceduri prealabile, de înștiințare a persoanei căreia i se desface contractul de muncă din inițiativa unității pentru motive care exclud culpa persoanei în cauză, constituie o garanție a stabilității raporturilor de muncă și o măsură de protecție socială a muncii...”. De asemenea, se arată că „procedura preavizului, prealabilă desfacerii contractului de muncă, face parte integrantă din normele referitoare la condițiile de validitate a dispoziției de desfacere a contractului de muncă, prevăzute la art. 134 din Codul muncii, care conferă celui în cauză dreptul de a lua la cunoștință de concediere și de motivele care au determinat-o, precum și dreptul de a ataca măsura luată de unitate, dacă o consideră netemeinică sau nelegală, în termenul și la organul jurisdicțional competent, prevăzute la art. 136, 172 și 174 din Codul muncii...”.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, punctul de vedere comunicat de Guvern, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Referitor la excepția de neconstituționalitate a art. 23 din Contractul colectiv de muncă încheiat între Societatea Comercială „C.N.F.R. Navrom” — S.A. din Galați și Sindicatul Liber „Garena”, Curtea constată că Judecătoria Galați, în mod justificat, a respins ca inadmisibilă această excepție, făcând aplicarea dispozițiilor art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată.

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 din Codul muncii cu care a fost legal sesizată.

Art. 131 din Codul muncii are următorul cuprins:

„(1) În cazurile de desfacere a contractului de muncă pentru motivele prevăzute în art. 130 alin. (1) lit. a)—f), unitatea va acorda persoanei al cărei contract de muncă a fost desfăcut un preaviz de 15 zile lucrătoare. În perioada preavizului, această persoană este obligată să continue activitatea potrivit programului de lucru.

(2) În cazul în care unei persoane i se desface contractul de muncă fără ca unitatea să o încunoașteze din timp despre această măsură — neacordându-i preavizul de 15 zile lucrătoare —, această persoană are dreptul să primească, la desfacerea contractului de muncă, o indemnizație egală cu salariul tarifar de încadrare pe o jumătate de lună.”

Examinând constituționalitatea, Curtea constată că acest text legal nu prevede nici o restricție pentru angajat, a cărui singură obligație este aceea de a-și continua activitatea potrivit clauzelor contractului, și nici o restrângere a exercițiului drepturilor sale garantate de Constituție.

De altfel, autorii excepției de neconstituționalitate nu impută dispozițiilor legale atacate încălcarea vreunei norme constituționale, ci doar omisiunea reglementării căii de atac, a termenului în care aceasta poate fi exercitată și a organelor jurisdicționale competente să o soluționeze. Or, această omisiune legislativă nu produce nici un fel de consecințe negative, deoarece alte dispoziții ale Codului muncii o completează în mod corespunzător.

Astfel, din analiza art. 131 din Codul muncii rezultă că, în practică, acordarea preavizului legal ori extins prin

contractul colectiv de muncă se poate face în două feluri, și anume:

a) Concomitent cu aducerea la cunoștință a dispoziției ce cuprinde măsura desfacerii contractului individual de muncă și motivele acesteia.

În acest caz, angajatul interesat poate contesta măsura desfacerii contractului individual de muncă în condiții reglementate corespunzător prin lege, se poate adresa justiției fără nici o îngrădire, își poate face apărarea în fața instanțelor de judecată, poate exercita căile legale de atac împotriva hotărârilor judecătorești pe care le consideră nelegale sau netemeinice. În cazul unui asemenea litigiu, poate contesta și eventuala neconformitate cu prevederile legale sau chiar cu cele ale contractului colectiv de muncă a modului cum i s-a acordat preavizul.

b) Printr-o înștiințare prealabilă, aducându-i-se la cunoștință că la o dată ulterioară urmează să se dispună desfacerea contractului său de muncă pentru vreunul din motivele prevăzute la art. 130 alin. (1) lit. a)—f) din Codul muncii.

În acest caz, înștiințarea nu reprezintă o măsură de natură să modifice condițiile de încheiere sau de executare a contractului individual de muncă ori să determine, în sine, încetarea raportului de muncă și, prin urmare, nu poate da naștere unui litigiu de muncă, în sensul definit la art. 172 alin. (3) din Codul muncii. Această constatare demonstrează inutilitatea reglementării unor condiții distincte de atacare în justiție a înștiințării.

Înștiințarea angajatului despre intenția angajatorului de a-i desface contractul individual de muncă nu constituie nici o îngrădire în exercitarea dreptului la muncă, a dreptului de alegere a profesiei și a locului de muncă și a dreptului la protecția socială a muncii. Examinarea, în cadrul soluționării litigiului de muncă izvorât din măsura efectivă de desfacere a contractului de muncă, a faptului dacă măsura dispusă este sau nu legală și temeinică constituie probleme de fapt și de drept a căror stabilire cade în competența exclusivă a instanțelor de judecată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 131 din Codul muncii, ridicată de Răileanu Anton și Bacău Mihai în Dosarul nr. 11.141/1998 al Judecătoria Galați.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 4 februarie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind punerea în circulație a monedei cu valoarea nominală de 500 lei**

În conformitate cu prevederile Legii nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, Banca Națională a României va pune în circulație, începând cu data de 15 martie 1999, o monedă cu valoarea nominală de 500 lei.

Caracteristicile tehnice ale monedei de 500 lei sunt următoarele:

- compoziția: aliaj de aluminiu și magneziu;
- culoarea: argintie;
- forma: rotundă;
- diametrul: 25 mm;
- grosimea la chenar: 3,10 mm;
- greutatea: 3,75 g.

Pe **aversul** monedei este gravată, în centru, stema României, încadrată între două ramuri de laur, orientate simetric în sus. La partea inferioară, între capetele ramurilor de laur, este înscris anul de batere a monedei „1999”, iar la partea superioară, un punct.

Pe **reversul** monedei este gravată, în centru, valoarea nominală a monedei „500 LEI” pe două rânduri, încadrată de două ramuri de laur, pornind de la partea inferioară, întrerupte printr-un spațiu la nivelul axei orizontale. În partea superioară, dispusă pe circumferință, între capetele ramurilor de laur se află inscripția ROMÂNIA.

Pe marginea monedei este încrustată inscripția ROMÂNIA, care se repetă de 3 ori. Inscripțiile sunt despărțite între ele prin câte un romb.

Grafica acestei monede este protejată prin înregistrare la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci din România. Orice reproducere a acesteia, parțială sau integrală, la scara de 1/1, în scop publicitar, de informare sau în alte scopuri comerciale, se poate face numai cu acordul prealabil, în scris, al Băncii Naționale a României.

Moneda cu valoarea nominală de 500 lei va circula în paralel cu bancnota de 500 lei, emisiunea 1992.

Punerea în circulație a monedei de 500 lei se va face de către Banca Națională a României atât cu ocazia efectuării plăților în numerar (alimentarea cu numerar a băncilor comerciale), cât și la cerere, prin casele de schimb, în limita cantităților remise de centrală și în condițiile prevăzute în anexa nr. 6 la Normele nr. 31/1993 privind operațiunile de casă în unitățile Băncii Naționale a României, precum și ale reglementărilor ulterioare emise în acest scop.

Directorii sucursalelor Băncii Naționale a României vor lua măsuri pentru informarea tuturor unităților bancare din județe despre punerea în circulație a monedei cu valoarea nominală de 500 lei.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 19 februarie 1999.
Nr. 3.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii, aferente lunii februarie 1999**

În temeiul art. 8 din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, în aplicarea prevederilor Regulamentului nr. 4/1998 privind regimul rezervelor minime obligatorii, cu modificările ulterioare,

Banca Națională a României hotărăște:

Ratele dobânzilor plătite la rezervele minime obligatorii, aferente lunii februarie 1999 — perioadă de aplicare —, sunt:

- 10,55% pentru rezervele minime obligatorii constituite în lei;
- 3,40% pentru rezervele minime obligatorii constituite în dolari S.U.A.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 25 februarie 1999.
Nr. 4.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,

Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/2178.